

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Udrag fra Mindedigt over Elisabeth Høeg 1672

Citation: Kingo, Thomas: "Samlede skrifter 1", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 1*, udg. af Hans Brix ; Paul Diderichsen ; F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 123. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo01val-shoot-idm140721240245744.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 1

Dog følger det, at døe, med hannem som en Skygge,
Saa høyt hans ædle Kiød kand ey fra Ormen bygge.
At den jo gnave vil hans Harnisk-vandte [hud],
Naar Fanen (Seyers-tegn) er Gravens Merke-klud.
End er det Engle-folk, de jordiske Gud-Inder,
Der lever udi Kiød, som andre Verdens Quinder,
Fra Døden ikke frj, huor grandt end Himlen seer
Af deris Øyne, bær de dog et ufriit Leer!
Om end de gjør sin Fliid med tusind-folde Dyder
At pryde deris Jord, om Engle-syn udbryder
Af deris Øyesteen, om ald Fuldkommenhed,
Som Soolen i sin Kraft, paa deris Liv opskreed:
Dog er de skyldig til engang at afbetale
En liden Orme-skat udi de mørcke Dale:
Thi som ey nogen Sool saa frydé-fuld opstaar,
Den jo sit Ansigt fuldt af Vester-Vande faar:
Saa er og ingen Slegt, af Ære, Lykke, Velde,
Saa høyt i Verden sati den ogsaa jo maa helde
Ned til sin Undergang! Der gjør is ey forskiel
Imellem kroned Folk og slæb-opvandte Træl!
Saa uforskiellig er den blinde Død, at ikke
Hand sin forgiftig Skaal til dem vil eene drikke
Som Jordens Afskum er, men Himmel-folk og maa
Af Snuble-begeret en Duale-draabe faa.
Dog i ulige Stand, uliige Tiid og Alder,
Nu en, nu anden for hin skarpe Segel falder:
En i sit Barne-suøb fra Verden takker af
En anden mange Aar maa skildre for sin Grav:
En drikker Døden ind, blant Torden, Suerd og Lue,
En anden daaner, naar der rørjs ey en Flue: —